

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 25/15
Λουξεμβούργο, 26 Φεβρουαρίου 2015

Απόφαση στις υποθέσεις T-135/12 και T-385/12
Γαλλία κατά Επιτροπής και Orange κατά Επιτροπής

Η μεταρρύθμιση του τρόπου χρηματοδότησης των συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων που εργάζονταν στη France Télécom, η οποία πραγματοποιήθηκε μετά τη μετατροπή της επιχείρησης αυτής σε ανώνυμη εταιρία, συνιστά κρατική ενίσχυση, συμβατή μόνο υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζει η Επιτροπή

Η μεταρρύθμιση αυτή είχε ως αποτέλεσμα τη μείωση της αντιπαροχής που κατέβαλλε μέχρι τότε η France Télécom στο Γαλλικό Δημόσιο και δεν οδήγησε σε εξίσωση με τις ασφαλιστικές και άλλες κοινωνικές εισφορές που οφείλουν οι ανταγωνιστές

Η France Télécom μετατράπηκε, με γαλλικό νόμο του 1996, σε ανώνυμη εταιρία, ενόψει της εισαγωγής της στο χρηματιστήριο, της μερικής ιδιωτικοποίησής της και της πλήρους υπαγωγής της σε καθεστώς ελεύθερου ανταγωνισμού. Στο ίδιο αυτό πλαίσιο, μεταρρυθμίστηκε το σύστημα χρηματοδότησης των συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων που εργάζονταν στη France Télécom. Έτσι, οι εργοδοτικές εισφορές που θα κατέβαλλε η France Télécom στο Γαλλικό Δημόσιο για τη χρηματοδότηση των συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων καθορίστηκαν σε ποσό ίσο με το ποσό των ασφαλιστικών εισφορών και φόρων που όφειλαν οι ανταγωνιστές της του τομέα των τηλεπικοινωνιών. Για την εξίσωση αυτή, που έλαβε τη μορφή ενός «συντελεστή αποκατάστασης του ανταγωνισμού», ελήφθησαν υπόψη όμως μόνο οι κίνδυνοι που απειλούν τόσο τους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα όσο και τους δημόσιους υπαλλήλους και όχι οι κίνδυνοι που δεν απειλούν αμφότερες τις κατηγορίες αυτές (π.χ. η ανεργία και οι απαιτήσεις των μισθωτών σε περίπτωση λύσης και εκκαθάρισης της εταιρίας¹). Εξάλλου, η France Télécom κατέβαλε μια έκτακτη κατ' αποκοπή εισφορά 37,5 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων (5,7 δισεκατομμυρίων ευρώ) για την κάλυψη των μελλοντικών συντάξεων.

Το 2011 η Επιτροπή κήρυξε αυτό το μέτρο χρηματοδότησης συμβατό με την εσωτερική αγορά, αλλά υπό ορισμένες προϋποθέσεις². Η Επιτροπή επισήμανε καταρχάς ότι το επίμαχο μέτρο αποτελούσε κρατική ενίσχυση, επειδή μείωνε την αντιπαροχή που κατέβαλλε μέχρι τότε η France Télécom στο Γαλλικό Δημόσιο στο πλαίσιο της χρηματοδότησης των συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων. Η κρατική αυτή ενίσχυση δεν ήταν εξάλλου σύμφωνη, κατά την Επιτροπή, με την αρχή της αναλογικότητας, καθόσον η οικονομική αντιπαροχή που κατέβαλλε η France Télécom στο Γαλλικό Δημόσιο δεν ισούνταν με τις ασφαλιστικές και άλλες κοινωνικές εισφορές που όφειλαν να καταβάλλουν οι ανταγωνιστές της France Télécom. Κατόπιν αυτών, η Επιτροπή ζήτησε από τη Γαλλία να τροποποιήσει τον νόμο του 1996, ώστε να ληφθούν υπόψη οι κίνδυνοι που δεν απειλούν από κοινού τους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα και τους δημόσιους υπαλλήλους.

Η Γαλλική Δημοκρατία (υπόθεση T-135/12) και η France Télécom (η επωνυμία της οποίας είναι πλέον Orange, υπόθεση T-385/12) ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, ισχυριζόμενες αφενός ότι η επίμαχη μεταρρύθμιση του τρόπου χρηματοδότησης δεν αποτελεί κρατική ενίσχυση και αφετέρου ότι, ακόμη και αν

¹ Ο λόγος είναι ότι οι δημόσιοι υπάλληλοι, λόγω ακριβώς του καθεστώτος τους, δεν μπορούν να απολυθούν και να καταστούν συνεπώς άνεργοι. Επιπλέον, οι δημόσιοι υπάλληλοι δεν έχουν ανάγκη την προστασία που πρέπει να παρέχεται στις απαιτήσεις που έχουν οι λοιποί εργαζόμενοι ως προς τους μισθούς τους, διότι, κατά τεκμήριο, οι δημόσιοι οργανισμοί ή φορείς δεν μπορούν να τεθούν υπό εκκαθάριση.

² Απόφαση 2012/540/ΕΕ, σχετικά με την κρατική ενίσχυση C-25/08 (πρώην NN 23/08) – Μεταρρύθμιση του τρόπου χρηματοδότησης των συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων που έχουν υπαχθεί στην France Télécom την οποία χορήγησε η Γαλλική Δημοκρατία στη France Télécom (ΕΕ 2012, L 279, σ. 1).

αποτελούσε τέτοια ενίσχυση, κακώς η Επιτροπή αξίωσε να ληφθούν υπόψη οι κίνδυνοι που δεν απειλούν από κοινού τους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα και τους δημόσιους υπαλλήλους.

Το Γενικό Δικαστήριο, με τις σημερινές αποφάσεις του, επιβεβαιώνει ότι **η Γαλλία χορήγησε στη France Télécom κρατική ενίσχυση, συμβατή με την εσωτερική αγορά** υπό τις προϋποθέσεις που έθεσε η Επιτροπή, και απορρίπτει τις προσφυγές.

Το Γενικό Δικαστήριο τονίζει καταρχάς ότι **ο νόμος του 1996**, μειώνοντας τις ασφαλιστικές και άλλες κοινωνικές εισφορές, **βελτίωσε τη νομική θέση της France Télécom σε σχέση με το προηγούμενο καθεστώς της και, επομένως, της παρέσχε ορισμένο πλεονέκτημα**. Συγκεκριμένα, σκοπός του νόμου του 1996 δεν είναι να απαλλάξει τη France Télécom από μια επιβάρυνση που, υπό κανονικές συνθήκες, δεν επρόκειτο να επιβαρύνει τον προϋπολογισμό της, αφού οι εισφορές για τις συντάξεις των δημόσιων υπαλλήλων δεν διέπονταν προηγουμένως από το γενικό σύστημα συνταξιοδοτικών εισφορών. Επιπλέον, **το πλεονέκτημα που παρασχέθηκε στη France Télécom είναι οπωσδήποτε επιλεκτικό**, διότι ο νόμος του 1996 αφορά μόνο την εταιρία αυτή. Τέλος, βασίμως η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι **η μεταρρύθμιση του 1996 στρεβλώνει τον ανταγωνισμό ή ενέχει απειλή στρέβλωσής του στις αγορές των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών**, καθόσον οι οικονομικοί πόροι που αποδεσμεύτηκαν με τον νόμο του 1996 ευνόησαν την ανάπτυξη των δραστηριοτήτων της France Télécom σε αγορές που είχαν ανοίξει πρόσφατα στον ανταγωνισμό, είτε στη Γαλλία είτε σε άλλα κράτη μέλη.

Εξάλλου, καλώς η Επιτροπή έκρινε ότι **το νέο σύστημα χρηματοδότησης των συντάξεων δεν επιτρέπει την επίτευξη ενός συντελεστή αποκατάστασης του ανταγωνισμού**, διότι για τον συντελεστή που ισχύει για τη France Télécom λαμβάνονται υπόψη μόνο οι εισφορές για τους κινδύνους που απειλούν από κοινού τους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα και τους δημόσιους υπαλλήλους, δηλαδή αποκλείονται οι εισφορές που αναλογούν στους μη κοινούς κινδύνους. Συναφώς το Γενικό Δικαστήριο τονίζει ότι ο συντελεστής αυτός έχει διαμορφωθεί κατά τρόπο ώστε **η France Télécom να επιβαρύνεται το ίδιο με τους ανταγωνιστές της, όσον αφορά τις ασφαλιστικές και άλλες κοινωνικές εισφορές, ακόμη και για τις εισφορές που δεν επιβαρύνουν τον προϋπολογισμό της France Télécom λόγω του ιδιαίτερου καθεστώτος της**, όπως είναι οι εισφορές κατά του κινδύνου ανεργίας και για την εγγύηση καταβολής των μισθών.

Το Γενικό Δικαστήριο τονίζει επίσης ότι **καλώς η Επιτροπή έλαβε υπόψη τα αποτελέσματα της έκτακτης κατ' αποκοπή εισφοράς και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η εισφορά αυτή εξουδετέρωσε τα αποτελέσματα της ενίσχυσης περίπου για μια δεκαπενταετία**, οπότε η France Télécom δεν οφείλει να καταβάλει, για την περίοδο 1997-2010, συμπληρωματική εισφορά που να διασφαλίζει τον συντελεστή αποκατάστασης του ανταγωνισμού. Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο αποφαινεται ότι, μολονότι χάρη στην έκτακτη κατ' αποκοπή εισφορά περιορίστηκαν τα αρνητικά αποτελέσματα της ενίσχυσης, δεν μπορεί να συναχθεί αυτόματα το συμπέρασμα ότι το ύψος των αντιπαροχών που κατέβαλε η France Télécom εξασφάλισαν οπωσδήποτε ίσους όρους ανταγωνισμού.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Κατά της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου μπορεί να ασκηθεί αναίρεση, περιοριζόμενη σε νομικά ζητήματα, ενώπιον του Δικαστηρίου, εντός δύο μηνών από την κοινοποίησή της.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή ακύρωσης αποσκοπεί στην ακύρωση πράξεων των οργάνων της Ένωσης που αντιβαίνουν στο δίκαιο της Ένωσης. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα κράτη μέλη, τα όργανα της Ένωσης και οι ιδιώτες μπορούν να ασκήσουν προσφυγή ακύρωσης ενώπιον του Δικαστηρίου ή του Γενικού Δικαστηρίου. Αν η προσφυγή είναι βάσιμη, η πράξη ακυρώνεται. Το καθού όργανο της Ένωσης οφείλει να καλύψει το ενδεχόμενο κενό δικαίου που δημιουργεί η ακύρωση της πράξης.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Γενικό Δικαστήριο

Το πλήρες κείμενο των αποφάσεων [T-135/12](#) και [T-385/12](#) είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582